

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۸/۲۰

پیکار پامیر

حالا چه باید کرد؟!

هموطنان آزاده، روشنفکران وطنخواه، زنان و مردان شجاع افغانستان! اینک باردیگر شاهد سروصدای برگشت دجالهای طالبی، این تبهاران افسون شده ی روزگار و این یاجوج و ماجوج تشنه خون و مزد بگیراجانب در سرزمین غمبارخویش هستیم.

من بمثابة ی یک افغان آزادیخواه و خدمتگزار فرهنگی کشورم، از سال می ۲۰۰۲ تا سالهای پسین با مطالعه ی دقیق و تحقیق شبانروزی به این نتیجه رسیده بودم که ابرقدرتی که راجع به گروه تروریستی طالبان لعاب دهن به زمین افکنده بود، اکنون میخواهد آنرا دوباره بلیسد. یا بعبارہ ی دیگر، من و شاید صدها تن دیگر در داخل و خارج افغانستان فهمیده بودند که ابرقدرت امریکا البته با لابیگری های انگلیس، پاکستان و عربستان و ...، "امارت اسلامی" گروه نایکارتالبان را بقدرت سیاسی برگرداند. چنانکه نتیجه ی ریسرچ و تحقیق ده ساله ام را قبلاً طی دوجلد کتاب تحت عنوان " بررسی وقایع افغانستان از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۴م" به نشر رسانیدم.

حال وقتی با صراحت و آشکارا می بینیم که ابرقدرت جهان (امریکا)، بدون آنکه اندکترین توجه، نظرو مشوره یی با دولت دست نشانده خویش به رهبری اشرف غنی داشته باشد و یا سطحی نگرانه ترین نظرخواهی از مردم بخون نشسته ی افغانستان بعمل آورد، بگونه ی رسمی و مستقیم با این گروه ویرانگر و قاتل هزارها انسان میهن ما به دور یک میز مینشیند، از آنها تعهد مصوونیت جانی امریکایی ها را بدست می آورد و بالمقابل، به قاتلان اجازه ی کشتار بیشتر افغانها را میدهد و همچنان این ابرقدرت به اصطلاح حامی حقوق بشر، آنچه را ظرف بیست سال پسین با نواختن دُهل و سُرنا در سرزمین خونبار افغانستان بنا کرد، اینک، با دست خودش ویران میکند و "امارت اسلامی" منفور طالبان را به رسمیت میشناسد، لهذا این سؤال حیاتی و اساسی مطرح میشود که (حالا چه باید کرد؟!)

دوستان، هموطنان و روشنفکران ما باید بدانند که امروز تنها خروج نیروهای نظامی ابرقدرت امریکا از خاک افغانستان مطرح نیست. یا بعبارہ ی دیگر، با خروج عساکر امریکایی از افغانستان، نه دولت مستعمراتی این کشور به یک دولت ملی و مردمی مبدل میشود و نه افغانستان از قید و بند دولتهای استعماری منطقه و جهان رهایی می یابد. بلکه در صورت احیای " امارت اسلامی" گروه تروریستی طالبان، کشور ما بمثابة ی مستعمره ی مفلوک ترو بیچاره تر از قبل، مورد تاخت و تاز کشورهای همسایه، بخصوص نظامیان غدار پاکستانی قرار میگیرد.

افراد، شخصیت ها و منابع آگاه سیاسی در داخل و خارج افغانستان کاملاً مطلع اند که لااقل مناصفہ ی جنگجویان گروه طالبان و داعش را فوجی ها (سربازان) مسلح پاکستانی تشکیل میدهد، همانطور که در سال ۱۹۹۵م فوجی ها و افسران نظامی و استخباراتی آن کشور به همکاری تنگاتنگ " خلقی " های گروه " تنی" به اشغال کشور عزیز ما پرداختند و کشتند و بستند و راندن و دریدند.

پس، به سلسله ی هجوم ها ی اجانب و مقاومتها ی تاریخی مردم ما، یکباردیگر وظیفه و رسالت خطیر میهنی و آزادیخواهانه، پیش پای فرزندان دلسوز، باعزت و آزادی دوست افغانستان قرار میگیرد و این وظیفه ی خطیر عبارت از آگاه شدن و آماده گی گرفتن تازه با توش و توان لازم بخاطر رهایی زادگاه ما و اجداد و نیاکان ما از چنگ و دام استعمارگران منطقه و جهان و چاکران " افغانی" گوش بفرمان آنان میباشد. میدانم که مردم افغانستان از سالها بدینسو قربانی جنایات بیشمار گروه های مختلف اند و از تداوم جنگ و خونریزی بیزار ی دارند، ولی مبارزه و مقاومت علیه استعمار و نواله خوران داخلی آن تنها با استفاده از سلاح گرم خلاصه نمیشود، بلکه میتواند در تحت شرایط نوین جهانی، راه ها و وسایل دیگری هم داشته باشد.

به امید آنکه سایر شخصیت ها، مبارزان، جمع ها و کتله های داخل و خارج کشور بخود آیند و رهتوشه و رهنمایی های شان را با سایر هم میهنان عزیز ما در میان گذارند.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ